Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-3701-p0001-5

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-3701-p0002-0

542
II c 1704a

FLÖIA CORTUM VERSICALE,

DE FLOIS SVVARTIBUS, ILLIS DEIsiculis, quæ omnes ferè Minſchos, Mannos, Weibras, Jungfras &c, behûppere, & ſpitzibus Schnaſlis ſteckere & bitere ſolent.

AUTORE
GRIPHOLDO KNICKKNACKIO
ex Floilandia.

Anno M. DC. XXXXIV.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK HALLE (SAALE)
BIBLIOTHECA PONICKAVIANA
29
Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-3701-p0003-5

Cortum Verſicale de Flôiſ.

ANgla flôosq; canam, qui waſſunt pulvere ſwarto
Ex VVatroq; ſimul fleitenti & plaſide dicko
Muldipedes deiri, qui poſſunt huppere longe
Non aliter, quam ſi flôglos natura dediſſet,
Illis ſunt equidem, ſunt, inquam, corpora kleina,
Sed mille erregunt menſchis martrasq; plagasque,
Cum ſteckunt ſna flum in livum, blautumq; plagasque;
Exſugunt: Homines ſic ſic vexeirere poſſunt.
Et quæ tandem illis pro tanta lonia reſtant,
Vexeritate, & quem nemant per vulnera dodum,
Sunt variæ plagæ, quibus ob ſua Sünda, ſuamque
Ob mutvvillitiam ſtrafit Menrosq; Fruasque.
Ipſe Deus, cœlum & ſternas, qui fecit & Erdam,
Hunc ſteckit Slangus, lopit Dulhundus in illum.
Et bitit in livum, ut cogatur fundere Geiſtum,
Aſt alium VVolffus fretit, Berusq; toritit,
Hic heffit multos lüſos, & tempore nullo
Fredam heffit, loput per Kleidros, valdeq; bitunt,
Aſt reliquos inter deiros non boſior ulla eſt,
Nec magis anfechtit minſchos, illisq; moleſtas
Erregit plagas, quam ſvvartea turba floorum,
Non illis ſatis eſt finſtri ſub tempore nachti
Steckere, & ſeûto meudos vpvveckere ſchlapo:
Sed quoq; ſup dago perkrupunt undique Kleidros.
Nunc huc nunc illuc huppentes ſcarpibus atque
Bitentis ſchnaflis, ſic ut de, lifide blautus
Sæpe fluat, pleckiq; rubri cernantur in huto.
Glôfite quæſo mihi glofite quæſo ſodales,
Sæpius expertus redo hoc cum VVolckibus altis,
Deleuchtunt Sternæ, ſchinit Mane undiq, lechtè,
Et ſuadent Slapum volbringere tempora finſtra,

Solum

Solum verhindrunt tardum ſvvarta agmina Slapum;
Nunc heſtiunt luſtum per vveickum ſpringere Beddũ
Nunc verò upſtigunt Beinos, Beiniſq; relictis
In medio ſittunt livo propè nablia runda,
Nunc quoq; per Bardum krupunt, dant cuſtia mundo,
Cuſtia quæ ſmertant, ogos naſoſq; bekickunt,
Deinde juvat rurſus vvarmum ſupkrupere Beddum,
Et ſchuldros, armoſq; handoſq; inviſere, quicquid
Sæpe etiam vvandrunt infrà, ruckumq; beſeuckunt,
Et rundos lendos, driſentes undiq; luſtum:
Sicut quando etiam vvandrit Morderus in Holto,
Non tantum vvandrit longum verdrivere tempus,
Sed ſchlagit, ſtreckit, vvarpit, doditq; ſubinde,
Si qui begegunt Lûdi qui Beutlia plena,
Geldo heſtunt, Kleidroſq; bonos in corpore dragunt,
Sic quoq; nigrornm damnanda caterva flöorum,
Non tantùm in Beddo krupit, Kleidroſq; bekickit,
Ob longam quoniam, ſed quando cernit ineſſe
Gleideribus blautũ, & ſchênũ quoq; merckita thurum
Eſſe nec ob dickum, veluti Mörderus adhuppit,
Uthſteckit ſchnaſtum, ſub quo ſunt anglia ſcarpa,
Anglia ſanguineum deipe quæ ſteckit in hutum,
Uthſugit blautum, neſcitq; uphörere, donec
Livum cum blaſo ſvvartum benè fülluit intra,
Nec ſugit tantum, vervvundit & undiq; livum,
Ut Schlangus ſteckit, furioſus bitit ut hundus,
Et poſt ſe multos pleckos, mahloſq; relinquit
Rötigenos. Sclapens hæc quando feulit, in högum
Cum livuo ſeſe vverpit vvegſtötit & handis
Deckbeddum, ſcûri neglis, ſchadumq; defeulit,
Sed quando martram gledro vertriſit ab uno,
Mox flöus ex ſtundo bhendus vveghuppet, & altum
Dat VVundum, ſi nec ſteddo quoq; tutus in illo eſt,

Rurſum aliò ſpringit, proq; uno vulnere ſteckit,
Plurima, ut ille ſemel qui ſchlapo upvvakuit alto,
Non iterum poſſit meudos thoſchlutere ocellos.
Se waltrit miſerè, ruckit, ſtaukitq; kiſitque,
Inſequiturq; flôos, fôlitq; in corpore, verùm,
Gripere cum tentat, blotum ſibi gripit in hutum.
Sæpe igitur totos ſine ſchlapo ducere nachtos
Cogitur, & multas lidit martrasq; plagasque,
Nec ſaltem hæc fiunt beddo cum ligimus alto,
Sed quoq; cum leſimus, cum ſcrivimus, & imò, imò
Bedere cum volumus benè plagitur undiq; corpus,
Præcipuè beinos intra, teneriſq; ſub armis,
Summis in Kragijs hic hic ſunt regna flôorum,
Hic kreflunt, ſteckunt, bitunt, kitzluntq; ſubinde, ut
Patere non poſſis, cum ſchûras neglibus hutum,
Et quod vervvundrunt omnes, non ullus in Erda,
Lepit deiriculus, non ullus in aëre ſchvvebit,
Qui tam magnanimus, tam ſit quoq; kônus, ut unus
Exiguusq; flôus: non fruchtitat ille potentes
Kerlos: non Babſti krona verſchrickit ad ipſa.
Bokum perkrupit ſanctum, lopitq; behende,
Donec berôret blotum cum ſchnaflide livum,
Cogit ut huic Pabſtus Slôtos, crûtzumq; ſacratum
Werpere de manibus, deirumq; fugare bitentem.
Non fruchtit Keyſros, non Reges, non Patriarchas,
Non Cardinales, heudos qui margine breido
Dragunt in Kôppis, verùm nihil achtit hic heudos,
Nec ſtafos goldo decoratos, ſteckit in hutum,
Haudus ut ex koppo, fallatq; ex handide ſtafus.
Nec flôus an Docter ſit fragit, ſit ve Magiſter,
Ille vel ad backum velſe bene ſetit ad halſum,
Adq; angelum ſcarpum, per dûnum drûckitat hutum,
Ut fedrum dextra læ va unitatq; papyrum.

Ipſe

Ipſe EGO dum ſcribo hæc, non poſſum heſſere freda
Pumphoſios nunc upmako & ſeuko undiq; flôos,
Nunc hoſenbendtos uplôſo, & nadie circum,
Kiko, & non findo; mox quando rurſus ad ipſos
Me ſeddo beukros, proh quàm tunc plagere primum
Incipiunt; ſæpe upſpringo, propterq; dolores
In ſtuba circum dantzo, kiſoque; ſed illi
(O bôſi deiri) nihil hæc ſchelt Wordia curant,
Sed quia lidendum eſt aliquid, lido illa ſed abſq;
Murmure non lido, nec eos Wegſpringere lato,
Cum krigo, meſtum nemo, vvegſchnidoq; Koppum.
Anne floo quiſquam eſt in toto audacior orbe?
Non lopit, quando droſckeri fleglide Kornum
Uth ſchlagunt, plagunt, ut vix arbeitere poſſint,
O kleinum deirum, tu non armenſia ſpernis (dentes,
Agmina, Schvveinherdos Scapros, VVechtrosq; tu-
Betlerosq; armos miſerè per ſtrata ſchreientes
Viſere non dubitas. Schelmos Deifosq; beſokis,
Cumq; illis vitam lakis cruce, ac farlicke rado,
O te felicem floe ſi vortelia noſſes,
Inq; rauchis beltzis tantùm, ſtoltisq; woneres
Kleidris, in warmis hoſis, ſic tutior eſſes.
Quam ſi bedleros miſeros miſeruſq; beſôkis.
Nunc ut ad VVifras veniam jungfrasq; behendas,
Quædam bereuram, quando non omnia poſſum.
Flogia turba hominum generi non fyndior ulla eſt,
Quam VVifris; VViſiæ ſtridunt noctesq; diesq;
Deiris cum ſwartis, tenunt in krigia dira,
Ut ſæpe blauto ſittant, ſchreckibile viſu,
Sed multæ reliquas vincunt ſchelmſtückibus argis,
Amplius & didicere olim quàm frerere brorum.
Hæc quando ex doro lopunt ſub tempore faſti,
Atq; coxantes peddenu horunt ex fontibus ützos,

Quos

Quos non audivere prius, tunc ſeſe crûtzere dextra,
Incipiunt, ſvvartosq́; flôos beſchvverere VVortis,
Ut citò lopere, ſpringere, krupere turba nigella,
Cogatur Stubis Kamris, Beddisq́; ſalisque,
Qui tantum VVortis vinci potuêre, ſed illa,
Dum fiunt, Dúflo Dûflus vvegtrifit & omnem
Ex huſo pulicem. Sunt deinde ex Jungfride turba,
Quæ bittrum kakunt dranckum de flore lupini,
Per omnes Kamræ vvincklos non ſpargere ceſſant,
Donec mane flôus pereat qui liggit in Erda.
Aſt reliqui lôpunt per agros, haluntq́; virentem
Herbam, quæ pulicum cepit pulicaria nomen,
Quam quando Sunnus nondum de vvolckibus altis
Schinit, per Kamras ſpargunt, tunc nigra caterva
Inſittit grûno folio, atq́; exugit acerbum
Safftum, ut non valeat rurſus verlatere blatum.
Tunc nemit beſmum virgo vvegkerit & herbam,
Atq́; flôum ſimul uthkerit, dreckoq́; bedeckit.
Quid memorum? Cordus doctiſſimus ille Poëta
Nos exorſicare docet nigra agmina verſu?
Hic etenim ſchrifit ſepteno carmina libro:
———Nec te nocturni pulicesq́; fatigent,
Hunc exorciſmum candide lector habe:
Manſula, corrito budigoſma tarantula calpe,
Thymmula dinari galba caduna trepunt.
Hoc novies lectum ſcanſurus concine verſus,
Tresq́; meri calices ebibe quaque vice.
Quis dubitet verum nobis ceciniſſe Poëtam?
O vos felices VVifras ſi talia vobis
Nota eſſent cunctis, non vel flôus unus in Huſo
Bliferet: wordis, aut drancko, aut frutice bittro
Schvvartes deiriculos ſtundo dôderetis in uno.
Sed quid de rikis dicam, ſplendite potentes

Auro

Auro, ſæpe flôum vidi ſibi kruckere grotum
Et ceu captivum gelbenſi in ſchludere goldo,
Ut tandem upgefat tenebroſo incarcere geiſtum
Quid verò VVifræ que non didicere volantes
Arte flôos *Kleidris*, ipſisq́; uthdrifere beddis,
Hæ ſæpè erregunt cum deiris krigia grota,
Nunc kragium uplôſunt, & ſeukunt titia circum,
Nunc tengunt magis & vviſunt ſua ruckia blota,
Ut fengant ſchlagantq́; flôos, nunc ſcürere lendos
Incipiunt, handos ſubſteckunt ſcortisq́; beinisq́;.
Quid ſeggam? ſæpè & ſoccos detreckere futis,
Vidi illas rockumq́; updeckere & undiq́; ſoccos
Nunc huc nunc illuc beſeuckêre, ſtrickere feutos,
Namq́; ſciunt VVifræ quòd gerne in ſoccine vvonant,
Nec quando in VVullam ſemel in ceſſere rugoſam,
Hinc poſſunt facilè rurſus vvegſpringere, jam cum
Affertur ſoccus, Deus ô bone quanta flôorum
Agmina mitbringit, veluti ſi ſemine ſvvarto
Eſſet conſperſus totus. Tunc bella videres.
Tunc ângſtum magnum drifit captiva flôorum
Turba, atq́; arbeitet toto cum corpore, ſnaflum
Uthreckit, beinos ad ſaltos ſettit, adholtit.
VVolla vel eludit, tunc fengunt ordien VVifræ
Nigrantes ſchelmos, & tollunt banckio in hardo
In diſcumve, hic hic mordunt, handisq́; tromendis
In vahiunt, ſettunt neglos in corpora ſvvarta,
Et gnick gnack ſpeunt, ut circum blautus in Erda
Fleitat, nec prius uphôrunt, niſi tota caterva
Tradita ſit Dodo. Tunc leggunt agmina tanta
Vitam qui latuere ſuam, ut vvegrapere poſſes
Handis, ſed beſmo vvegkerunt, ſæpeq́; füllunt
Ingentem moldum, ſchûdelumve & flumine mergunt,
Quid memorē Jungfras, megdasq́;? ſchonūt ne rigellis

Deiri,

QK IIc 1704a

Defriculis? ſchenckunt vitam? non ſchenchere fas eſt,
Ajunt. Nam quando debent hæ ſpinnere Wockum,
Vel quando Holnadium ſcarpis uthnehere nadlis
Sittunt, nulla illis Freda eſt, ſit ſwartus in huto,
Huto mollicolo flöus & ſe ſanguine mekæ
Fûllit, repletus per Kleidros ſpringit & huppit,
Vexeritq; adeò, ut Jungfræ ſæpè abſque pudore
Uprapant ſeſe & Beinos, Bauchumq́ bekickant
Et ſcûrant, donec paulùm Wehragia cedant.
Sæpè etiam Cragium upmakunt, & Titia runda
Defendunt arcentq; flöos, ne ſnaflide lædant,
Et blautum uthſugant Namque hic embehrere multum
Non poſſunt. Eadem Megdæ faciunt, & ad unum,
Si fieri poſſet, vermes ad tartara nigros
Projicerent vidi quaſdam, non lego Gaſellas,
Si quando vaccas herdo nachdrifere vellent,
Solo himbdo inducæ poterant non heffere fredam
Nunc hando in ruckum fûlebant, nunc ſua neglis
Tittia cratzebant nunc lendos, nunc knigiosque,
Nec ſcio quid reliquum ſchûrebant torve tuentes,
Hæc ideò vobis ô fratres ſchicko fideles,
Sæpè ut denckatis, gutumq́; lef hatis amicum,
Et quoties bitunt vos nigri ſchnaflide deiri,
Et quoties handis veſtris ingripitis hoſos,
Fengere nempe flöos, tales effundite wortos:
Jam flöus Hamburgâ quem ſchikuit urbe politus
Oldus Bekandus, blodum me ſteckit in hudum,
Scilicet ut denckamq́; ſui, denckamq́; jocorum
Puſſorumq́; ſimul. Denckam ergo, cedito rurſus
Parve flöe & noſtrum miſerè quoque plage Bekantum
Frudum, ut ſit memor & nullis vergettat in annis
Noſtri, ſic durat Frûndſchoppia. Nun is et uthe

Pon IIc 1704 a, 1 Qx

ULB Halle 3
003 600 793

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-3701-p0011-0

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-3701-p0012-5

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-3701-p0013-0